

INDHOLD

RESUMÉ	9	4 TROEN	63
FORORD	11	Individuel tilregning	
INTRODUKTION	13	En ny relation	
1 MENINGEN MED DET HELE	17	En ny fødsel	
Guds karakteristika		Tro - ikke gerninger	
Menneskets formål		Troens tegn	
Det oprindelige design		Blokeringer	
2 KATASTROFEN	27	5 ENDEMÅLET	85
Oprøret		Død	
Konsekvensen		Himmelen / dødsriget	
Strafferammen		Opstandelse	
Problemetets omfang		Dom	
3 REDNINGSPLANEN	47	Helvede	
Guds dilemma		Den Nye Jord	
En tredjepart		APPENDIX	111
Gud bliver menneske		Bibelen	
Tilregning		OM FORFATTEREN	116
Korset			

RESUMÉ

Gud findes. Han er en god gud – en kærlig gud. Bibelen siger endda, at han *er* kærlighed. Og han elsker mennesker ud over alle grænser.

Der er bare et problem: Vi lever i og er en del af en falden verden. Falden betyder, at menneskeslægten er faldet fra den høje position, som vi havde i begyndelsen, i Paradis. Dengang vi blev indsat som Guds viceregener på jorden – dengang alt endnu var godt, rigtigt og perfekt.

Vores store fald skyldes, at vi gjorde oprør mod Gud. Vi ville selv være guder. Vi ville tage Guds plads. Vi ville være konger i stedet for Kongen. Sådan et oprør er en rigtig dårlig ide, hvis det mislykkes. Og det gjorde det – selvfølgelig.

For set i bakspejlet lyder det også helt skævt. Det skabte ville tage skaberens plads. Leret ville fortælle pottemageren, hvordan det skulle se ud. Det giver jo ikke nogen mening. Set i bagklogskabens klare lys.

Som alle andre mislykkede oprør i historien fik det fatale konsekvenser for oprørerne. Mennesket fik sin vilje og fik lov at følge sit eget oprørske hjerte, og vi fik lov til selv at bestemme, hvad der er rigtigt og forkert. Det lyder dejligt, men er i virkeligheden rigtig skidt. I vores fald trak vi hele det øvrige skaberværk med os, så det nu også blev underlagt lidelse og død.

Det kan vi desværre nemt genkende, når vi læser avisen og ser nyhederne på tv. Og mange af os kan genkende det i vores eget liv. Den dårlige nyhed er, at uden indgriben udefra vil den negative spiral fortsætte.

Den gode nyhed er, at Gud har grebet ind udefra. Han har fremskaffet en kur, som er den eneste, der virker. Han tilbyder at give mennesker et nyt hjerte og en ny natur. Og i sidste ende vil han genoprette hele skaberværket og igen oprette Paradiset her på jorden.

Den gode nyhed er også, at Gud tilbyder det nye hjerte og den nye natur helt kvit og

frit til hvert eneste menneske. Ikke fordi det på nogen måde er gratis, men fordi han selv har betalt hele prisen.

Af ren og skær kærlighed har han købt oprørerne fri!

FORORD

Bogens formål er at give en samlet beskrivelse af, hvad kristendom er. Jeg har valgt at gøre det som en kronologisk gennemgang af verdenshistorien, som Bibelen beskriver den. Det vil sige, at jeg starter før denne verdens tilblivelse og slutter med etableringen af en ny tidsalder på denne jord, hvor Guds evige rige skal være, og hvor alt ondt og dårligt ikke findes mere.

Samtidig er det også en gennemgang af, hvordan et menneske kan gå fra fortabt til frelst.

Min personlige anledning, motivation og driver for at skrive bogen er to forhold.

For nogle år siden var min gode ven gennem 30 år, Jens, syg og lå på Rigshospitalet. Han havde været igennem flere sygdomsperioder af alvorlig karakter. Jeg syntes, at jeg burde fortælle ham om kristendommen, men måtte konstatere, at jeg ikke kunne forklare ham det. Det var jeg simpelthen ikke klædt på til. Til trods for at jeg havde bevæget mig i et kristent miljø i mange år. Jeg ledte efter nogle bøger som kunne forklare hele "historien" på en samlet og enkel måde, men fandt ingen.

Ikke så længe efter døde Jens. Og jeg kunne konstatere, at det var et helt marginalt budskab, jeg havde givet ham. Jeg ønsker ikke, at hverken jeg eller andre skal stå i den situation igen. Jeg håber derfor, at bogen kan være en enkel og grundlæggende introduktion til sand kristendom for en almindelig dansker.

De senere år har jeg læst mere end 5.000 sider kristen litteratur. Det, som har slået mig, er alt det, jeg *ikke* vidste. Gang på gang har jeg tænkt: "Hvad? Det kan da ikke være rigtigt, det har jeg da aldrig hørt før." Til trods for at jeg altså har hørt omkring 1.000 prædikener gennem de seneste 25 år. Det er tankevækkende og foruroligende. Jeg tror derfor, at bogen også kan være en hjælp for nogle i de kristne miljøer. For nogle til at blive styrket som kristne og for nogle til at gå fra at være kulturkristne til at være sande kristne.

INTRODUKTION

Denne bog har to temaer. De er uløseligt og uadskilleligt knyttet til hinanden – og samtidig så forskellige som dag og nat!

Tema 1 er en grundlæggende beskrivelse af, hvad kristendommen egentlig går ud på. Det er en beskrivelse af den kristendom, som findes i Bibelen, som er beskrevet i trosbekendelser formuleret af de første kristne for 1.800 år siden, og som den danske folkekirke har bygget på i 500 år. Det er i sig selv rigtig godt, hvis flere danskere har denne viden. Det giver en baggrundsforståelse for det danske samfund og kultur gennem de sidste 1.000 år. Og det formidler væsentlige værdier, som er vigtige mennesker imellem og i samfundet som helhed. Altså en tilegnet viden, som klart kan øge livskvaliteten for en selv og for andre i de år, vi har her på jorden – altså et sted mellem 0 og 100 år.

Tema 2 er en beskrivelse af, hvordan man opnår evigt liv. Hvordan det er muligt allerede nu, og de næste mellem 0 og 100 år, at leve sammen med den Gud, som suverænt har skabt hele dette univers. Og herefter leve evigt sammen med den samme Gud og alle andre kristne på denne jord i en fornyet udgave.

Netop i dette sidste er der spændende læsning. Det viser sig nemlig, at vejen til det evige liv er den diametralt modsatte af, hvad mange tror. Den strider nemlig mod al menneskelig tankegang, fornuft og logik. Derfor er den anderledes end alle andre religioner. Og derfor kan den kun være udtænkt af Gud selv.

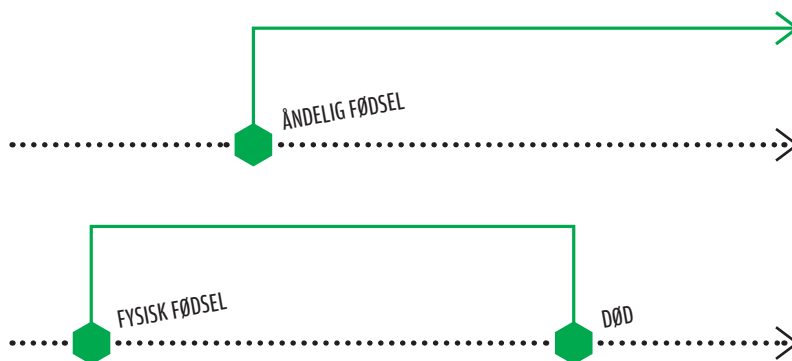
EN UKENDT DIMENSION - ADGANGSBILLETEN TIL TEMA 2

Der er et forhold, som det tog mig 50 år at finde ud af, og som er helt afgørende for, om det, du læser, ender som vigtig viden, eller om det fører til evigt liv.

Mennesket kan være dødt eller levende i to dimensioner. Det fysiske livs betingelser kender vi kun alt for godt. Vi fødes, lever og dør. Hvad enten vi kan lide at tænke på det eller ej, så er dødeligheden for alle mennesker 100 %. Når vi er døde er vi uigenkaldeligt

døde – selv de allerrigeste i kombination med de allerdygtigste læger kan ikke bringe liv i et menneske igen.

Helt *parallelt* med det fysiske liv er der et åndeligt liv. Som udgangspunkt og af naturen er vi alle åndeligt døde. Stendøde. Vi er ikke i stand til at ænse eller opfatte noget som helst på den åndelige bane. En svensk forfatter, C. O. Rosenius, siger det sådan: "Lige så lidt som en, der er legemligt død, kan gøre sig selv levende igen, kan en, der er åndeligt død, vækkes til live – undtagen ved Guds ånd. Sollys uden sol var mere tænkeligt end åndeligt liv uden Guds ånd." Men Gud kan føde sin ånd i os, så vi kommer åndeligt til live. Og det liv holder evigt – også på tværs af den fysiske død.

Du kan derfor studere Bibelen hele livet, lære græsk og hebraisk, blive teolog, ph.d., professor, præst, provst, biskop eller minister og være en af verdens mest ansete eksperter i kristendommen og alligevel gå evigt fortabt, fordi det hele stadig kun var menneskelig indsigt og viden. Det er tema 1.

14 Det egentlige indhold og budskab i Bibelen, tema 2, Guds gode nyhed til mennesker, kan kun forstås, hvis Gud åbner det for os. Vi kan aldrig tage det selv. Det er noget, Gud

giver ved sin ånd – når og hvor han vil. Og måden, hvorpå han gør det, er alene gennem hans ord, det være sig direkte i Bibelen, i kristne bøger, i samtaler eller i foredrag, præsentationer, prædikener eller utallige andre former.

Det hele sker altså gennem ordet. Det virker mystisk. Men det besidder en kraft og magt langt ud over, hvad vi antager og forstår. Et glimt af denne magt, endda på det fysiske plan, kan ses i skabelsesberetningen. Her skaber Gud alt, hvad der findes i universet, herunder mindst 200 milliarder galakser og mennesket selv, alene ved sit ord. Ni gange i Første Mosebog står der "Gud sagde" – herefter var alt på plads. Den Gud, som selv er ånd, er så ufattelig stor, at han kun behøver at tale, for at alt det fysiske i og omkring os bliver til.

Det betyder også, at du lige nu sidder med Guds ord.

Det er ikke nødvendigt, men hvis du har mod til det, kan du bede Gud om at give sig til kende for dig, hvis han er til. Hvis han ikke er det, har du spildt maks. et minuts tid. Hvis han er det, har du, som du vil se senere, taget et skridt af uvurderlig betydning for din evige skæbne. Og hvis du ikke gør det, så fortvivl ikke, Gud kan sagtens selv finde dig alligevel.

Sådan er den åndelige verden skruet sammen. Det er lige så uomgængeligt, som naturlovene er det i den fysiske. Vi kan hoppe og danse og synes, at det er uretfærdigt og burde være anderledes – men det ændrer ikke realiteterne.

Jeg taler også af erfaring. I årtier har jeg levet i et kristent miljø og har kendt teologien rimelig godt og kunnet sige de rigtige ting. Men i bund og grund var det ikke andet end teori og døde ord, som jeg egentlig ikke rigtig forstod, og som egentlig heller ikke sagde mig noget. Og som derfor heller ikke fik nogen væsentlige konsekvenser i mit liv.

Som 50-årig følte jeg en antydning af, hvad jeg i dag vil betegne som Guds kald. Jeg tænkte, at jeg måtte se at læse noget kristen litteratur, og jeg så derfor på, hvad jeg havde stående i reolen. Der stod en bog af førnævnte Rosenius "Gud kalder" (bind 1 ud af 8). Den var blevet sat der en del år tidligere, og jeg kunne ikke huske hvordan.

Jeg gik i gang med at læse den, og så var jeg "solgt". Guds ord åbnede sig for mig.

Lige pludselig kom der liv i Bibelens tekster og i kristne bøger. Det skiftede fra sort/hvid til farve. Der kom liv i teksterne. Lige pludselig hang stort set det hele sammen; nu gav det, jeg læste, mening. Det blev min største fornøjelse at læse kristne bøger. Det blev vel til 3.000 sider de første par år herefter. Jeg har det ligesom en ryger. Hvis ikke jeg får læst Guds ord, bliver jeg rastløs og falder først til ro, når jeg er i gang igen. Jeg er simpelthen nødt til at have det hver dag.

KAPITEL

1

MENINGEN MED DET HELE

GUDS KARAKTERISTIKA
MENNESKETS FORMÅL
DET OPRINDELIGE DESIGN

GUDS KARAKTERISTIKA

En forudsætning for at forstå Bibelen er, at vi har et billede af, hvem Gud virkelig er. Det er jo meget naturligt. Hvis vi forstår, hvem afsenderen er, forstår vi meget bedre budskabet. Hvis vi forstår, hvem Gud er, vil vi meget nemmere få øje på den røde tråd gennem Bibelen.

Hvad så – kan man beskrive Gud? På den ene side nej, for han er alt for stor til, at vi kan fatte det. Han er faktisk så stor, at det vil tage os en evighed at forstå ham og lære ham at kende. Meget logisk. Et væsen, som er uendeligt, vil det tage en uendelig lang tid for et begrænset væsen som os mennesker at lære at kende.

På den anden side ja, for han har afdækket en hel del om sig selv. Gennem direkte beskrivelser og gennem sine handlinger i forskellige situationer. Den mest naturlige og oplagte fejl, vi gør, er, at vi et pænt stykke hen ad vejen ser ham med egenskaber, der ligger tæt op ad vores egne. Vi får i vores forestilling gjort ham ikke særlig meget større end os selv.

Det kan hænge sammen med, at vi tænker på ham som vores ligemand. Intet kunne selvfølgelig være mere forkert.

I det følgende er der en tabel, som afdækker nogle af de vigtige sider og egenskaber hos Gud. Spring ikke tabellen over, den er meget vigtig. Læs hvert felt og tænk over det. Bliv specielt hængende ved emner, som du undrer dig over, og lad dem synke ind.

GUDS NAVN ER
JEG ER

2 Mos 3,14

UAFHÆNGIG //

Gud behøver hverken os eller resten af skaberværket til noget som helst. Dog kan vi og det øvrige skaberværk give ham ære og glæde.

UFORANDERLIG //

i væsen, fuldkommenhed, formål og løfter, skønt han reagerer følelsesmæssigt på forskellige situationer.

EVIG //

Gud har hverken begyndelse eller ende og er på ingen måde bundet af tid, skønt han agerer i tiden.

ALLESTEDSNÆRVÆRENDE //

Gud er tilstede alle vegne med hele sit væsen, skønt han agerer forskelligt i forskellige situationer.

HELLIG //

Gud er højt hævet over al skabningen (majestætisk) og uden synd (renhed).

ALMÆGTIG //

Gud er i stand til at gøre alt, hvad han vil. Han har al magt.

SUVERÆN //

Gud er den absolutte konge over hele skaberværket og den, der regerer over al ting.

ALVIDENDE //

Gud kender fuldt ud sig selv samt alle andre ting, både de aktuelle og de mulige, i fortid, nutid og fremtid.

FULD AF VISDOM //

Gud kender og vælger altid de bedste mål og midlerne til at nå disse.

KÆRLIGHED //

Gud giver frit og evigt af sig selv. Den ultimative demonstration er hans søn, Jesus, på korset.

NIDKÆR //

Gud har et intenst had mod al synd og oprør mod ham og reagerer voldsomt mod dette. Gud hader enhver trussel mod det, han elsker.

KILDE: ESV STUDY BIBLE SIDE 2512.

GUD ER UENDELIG

Der er et par karakteristika, som jeg vil trække frem, fordi de er helt afgørende at have på nethinden, når vi går videre.

Det første er, at Gud er uendelig i alle dimensioner. Han er uden begyndelse og uden afslutning (evig), han er fuldt ud til stede overalt, han ved alt i fortid, nutid og fremtid – både det skete og alle kombinationer af det, som aldrig skete, og det, som aldrig vil ske, og så videre ...

Guds egenskaber arbejder konstant sammen på en perfekt integreret og samtidig uendelig kompleks måde.

Mennesket er begrænset i alle dimensioner. Du kan kun være ét sted ad gangen, du kan kun koncentrere dig om én ting ad gangen, din hjerne kan maksimalt håndtere 100 bits per sekund, det er begrænset, hvor højt og langt du kan springe, hvor hurtigt du kan løbe og så videre. Din magt og indflydelse er begrænset. Du har ikke selv valgt dine forældre, dine søskende, dine gener, din fødselsdag eller de begivenheder, som sker omkring dig i din kommune, dit land og i verden. Og ikke mindst er din livslængde begrænset.

Mennesket og alt det skabte er begrænset og endeligt i alle dimensioner.

Det er nok de færreste af os, som tror, at vi er guder – selvom vi nok alle kender nogen, som opfører sig sådan. Har man levet længe nok og er ærlig over for sig selv, så er vi temmelig langt fra de egenskaber, som man må forvente af en gud.

Problemet er så, at vi hurtigt glemmer det, vi godt ved. Når vi hører noget, så bedømmer vi det ud fra vores egen målestok, evner og erfaring. Og vi antager, at vi kan forstå alt. Og hvis vi ikke kan forstå eller se det, så er det nok, fordi det er forkert eller slet ikke findes. Det er en farlig antagelse og indfaldsvinkel for begrænsede og mangelfulde væsener som os.

I vores entré har vi et akvarium med en enkelt fisk i. Dens umiddelbare verden er akvariets 6 sider – og så kan den se lidt længere ud. Den kan se sådan cirka 8 m² entré.

20 Og hvis den er meget opmærksom, kan den se en smal stribe af en stue, og hvis den

havde virkelig gode øjne, ville den gennem en havedør se en stribe af naturen udenfor. Det er, hvad der er fysisk muligt.

Vi ved så, at den kun kan opfatte en brøkdel af, hvad der findes. Verden/virkeligheden er langt større, end den kan se – og den er langt større, end fisken er designet til at kunne fatte. Der er langt mere at se, høre, føle, forstå opleve osv. Den ved det bare ikke. Både fordi dens hjerne og organer er en begrænsning, og fordi dens rent fysiske udsyn er begrænset.

Som det forholder sig mellem guldfisken og os, sådan forholder det sig også mellem os og Gud. Dog sådan, at her er forskellen endnu større. Når vi er begrænsede og han er uendelig, så er forskellen uendelig stor.

GUD ER SKABEREN

Det er det andet karakteristikum, det er afgørende at skrive sig bag øret. Gud er skaber, og vi er "bare" det skabte. Den dimension viser, at vi og Gud ikke er ligemænd. At vi ikke tilhører samme liga.

Der er forskel på arkitekten og huset, han bygger. Der er forskel på designeren hos Ford og den bil, der kører af samlebåndet. Der er forskel på gartneren og den have, der kommer ud af hans arbejde. Der er forskel på forfatteren og den bog, der bliver trykt og solgt.

Skaberen har et formål og en plan for sit arbejde. Han selv, eller dem han arbejder for, har et behov eller et ønske, som skal tilfredsstilles gennem det, der skabes.

Det betyder, at der er i hvert fald to forskelle mellem skaberen og det skabte

1. Det er *skaberen*, som har et ønske/formål med at skabe. Og det skabte er redskabet/midlet til at opfylde formålet.
2. Skaberen kender ikke bare formålet, men også *hele planen* for at realisere dette formål.

En stor del af det skabte er til uden at kende til nogen af delene. Det gælder for alt i universet – planeter, stjerner, galakser, atomer, molekyler, ting, kunstværker, planter,

dyr osv. Men det gælder ikke for os mennesker. Vi er klart begrænsede i forhold til vores skaber, men vi har dog mulighed for at se og forstå de store linjer i både formålet og planen.

Gud har en plan. Den har han haft fra evighed af. Fra før verdens skabelse. Han er i fuld gang med at gennemføre den. Og han vil gennemføre den, for han har al magt og en perfekt indsigt.

For jeres planer er ikke mine planer, og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren; for så højt som himlen er over jorden, er mine veje højt over jeres veje og mine planer over jeres planer (Esajas' Bog 55,8-9.)

Så det står ikke til os at forstå og gennemskue planen fuldt ud – og ofte endda langt fra. Her er der to niveauer. Hvis Gud ikke er din gud, så kan du kende ham til et vist niveau. Hvis Gud er din virkelige gud, så kan du komme væsentligt dybere i forståelsen af ham i samme takt og i samme omfang, som du lærer ham at kende.

For at opsummere:

1. Gud er uendelig, vi er endelige.
2. Gud er skaberen, vi er det skabte.

Hvis vi er os de to forhold bevidst, får det i det mindste et par konsekvenser:

- a. Det er ingen skam, at vi ikke kan forstå alting. Specielt må det ikke holde os tilbage fra at finde ud af om Gud rent faktisk findes, at vi ikke kan forstå alting. Det er faktisk helt naturligt og forventeligt. Alt andet ville være mærkeligt, når vi netop forsøger at finde og forstå en gud!
- b. Jeg ved, at det er mod naturen hos mange af os. Men alligevel vil det være godt og fair, hvis de to forhold skaber en vis ydmyghed hos os. At gå til en afdækning af en gud med en vis ydmyghed vil måske være på sin plads.

Det er faktisk sådan, at vi er vores egen allerværste fjende. Specielt vores stolthed er den sværeste mur, det sværeste fæstningsværk for Gud at bryde igennem.

Så giv ham en chance – prøv at læse videre og prøv at være åben over for en ny verden.

22 Jeg kan love dig, at det ikke er nogen dårlig handel: *Du får fornøjelsen – han får æren!*

MENNESKETS FORMÅL

Som sagt før har alt skabt et formål eller en hensigt. Når vi har et ønske eller et behov, så designer og skaber vi noget, der kan opfylde behovet.

Det er klart, at hvis vi finder et ur eller en mp3-afspiller, så ved vi med det samme, at her er der noget, som er skabt – noget der står en designer bag. Ja, bare vi finder et søm i naturen, så er vi klar over, at der er tale om et bevidst design med et formål.

Når så vi ser, hvor fantastisk og komplekst et menneske er sat sammen, så vidner det ikke bare om, at det er designet med et formål og en hensigt, men at det har et storslået formål.

Gud skabte universet og alt, hvad der er i det, *til sin ære og sin glæde*.

Gud har altid eksisteret. Han behøvede ikke på noget tidspunkt på nogen måde at skabe noget som helst. Men for at forøge sin ære og sin glæde skabte han universet, jorden, planterne, dyrene og mennesket.

Det lyder måske lidt langhåret; men svarer alligevel til det, som mange af os gør med jævne mellemrum. Følgende lille historie illustrerer, hvad der sker.

HISTORIEN OM VASEN

Forestil dig, at du sidder i din stue, som du er glad for og egentlig tilfreds med. Så slår det dig, at det vil pynte på spisebordet med en vase. Ideen er født, og behovet og lysten er der. Du skrider til handling. Du går ud i redskabsskuret, finder en skovl og går ud i haven, hvor du graver en stor klump ler op.

Du går nu ind på dit værksted, lægger leret på drejeskiven, starter motoren, tilfører vand og begynder at forme vasen, ligesom du vil have den. Du gør dig rigtig meget umage, og til sidst er formen der. For at det skal være helt perfekt, kommer du blå glasur på og brænder den i ovnen.

Den nye og færdige vase sætter du på spisebordet og kommer friske blomster i.

Når du går forbi den, stopper du lige op og glæder dig over, hvor smuk den er, og

over dine hænders værk. Når du står op om morgenen og har travlt med at komme på arbejde, tager du dig alligevel tid til lige at kigge ind i spisestuen og se på vasen. Du står stille et øjeblik, og så glæder du dig over, hvor smuk den er, og over dine hænders værk.

Når du om lørdagen får gæster, får besøg af dine bedste venner, så sætter I jer til bords i spisestuen. Og midt på bordet står den nye vase. Man kan næsten ikke få øje på andet. Det er i hvert fald svært at overse den. Så vil gæsterne sige: "Er den ikke ny? Den er vel nok flot. Hvem har lavet den?" Og din glæde topper, når du svarer: "Det har jeg!" Der bliver stille et øjeblik, gæsterne kan næsten ikke tro, hvad de hører, og så bryder lovprisningen ud. Den regner ned over dig. Og du nyder hvert øjeblik.

Du har sikkert fanget pointen for længe siden. Det er præcis, hvad Gud gjorde, da han skabte verden. Vi er hans skaberværk, og vi eksisterer til hans ære og til hans glæde.

Alle, der kaldes med mit navn, dem jeg har skabt til min ære, dem jeg har dannet og skabt (Esajas' Bog 43,7).

Du bliver en prægtig krone i Herrens hånd, en kongelig turban i din Guds hånd. Som den unge mand tager jomfruen til hustru, tager din genopbygger dig til hustru, og som en brudgom fryder sig over sin brud, fryder din Gud sig over dig (Esajas' Bog 62,3+5).

Der er dog den forskel på Gud og os, at Guds evner, commitment og kærlighed til skaberværket er uendelig mange gange større end vores.

Det er ikke sikkert, at eksemplet med vasen siger dig så meget. Personligt kan jeg intet forme med hænderne. Hvis jeg tegner en hund, så tror folk, det er en elefant.

Men hvis jeg har luget et bed eller bygget et redskabsskur, så står jeg stille og nyder det. Når jeg står op næste morgen, åbner jeg lige døren og kigger på det igen. Og når der er gæster, vil de selv lægge mærke til det – eller også går jeg ligefrem ud og viser det frem. Til min glæde og til min ære.

Dine interesser og kompetencer er sikkert nogle andre. Måske biler, håndværk, karriere, ølbrygning, børn og så videre. Men lige meget hvad det er, så gætter jeg på, at du kender følelsen.

DET OPRINDELIGE DESIGN

Gud gør altid, hvad der er godt, rigtigt og perfekt. Så hans oprindelige design var fuldkomment. Det var godt – rigtig godt. Verden og livet var, som vi alle drømmer om, at det skulle være.

Gud skabte verden ud af ingenting. På tidspunktet før verdens skabelse var Gud selv ånd – ikke materie. Gud talte – og på hans ord stod skaberværket der. Læg godt mærke til ordet ”ord”. Guds ord har en magisk effekt. Det kan skabe fysisk materie og liv ud af ingenting, og det kan skabe åndeligt liv ud af ingenting.

Gud skabte i begyndelsen et kosmos, som befandt sig i en ustruktureret eller kaotisk tilstand. Herefter ordner han det gennem 7 faser, hvor den sidste er hvilen:

1. Lyset.
2. Hav og himmel.
3. Landjord og vegetation.
4. Sol, måne og stjerner.
5. Fisk og fugle.
6. Landdyr og mennesker.
7. Hvile.

Hver gang Gud skaber en ny fase, står der i begyndelsen af Første Mosebog: ”Gud så, at der var godt”. Gud trådte et skridt tilbage og så på sit værk og nød det. Ligesom hvis jeg bygger et redskabsskur. Så nyder jeg hver fase undervejs. Når sokkelstenene er kommet i jorden, når skelettet er rejst, når taget er kommet på, og når dør og vindue er sat i.

Til sidst satte Gud sig ned og betragtede hele sit skaberværk. Og her får den lige en tak mere: ”Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var”. Ligesom det er en ekstra nydelse, når jeg ser det helt færdige udhus og kan betragte det både indefra og udefra.

Det nye skaberværk skulle styres/ledes af nogen. Det blev menneskets opgave. Gud

satte mennesket til at dyrke og regere over jorden. Der står: "Gud velsignede dem og sagde til dem: Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!" (Første Mosebog 1,28). Mennesket blev Guds viceregener.

Det var en verden i fuld harmoni. Mellem mennesker og mellem mennesker og Gud. Adam og Eva arbejdede, spiste og drak, holdt fri, sov, nød hinanden på alle måder, nød skaberværket omkring dem, og ikke mindst havde de direkte adgang til Gud. De kunne tale med ham, og han kunne fortælle dem om, hvordan man skulle leve livet. Han kunne lære dem om hans veje.

Og så var de for øvrigt nøgne. For de havde ikke noget at skjule. Hverken udenpå eller indeni. De havde aldrig gjort noget forkert, de havde ikke skyggen af dårlig samvittighed.

Når jeg ser din himmel, dine fingres værk, månen og stjernerne, som du satte der, hvad er da et menneske, at du husker på det, et menneskebarn, at du tager dig af det? Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, med herlighed og ære har du kronet det. Du har gjort det til hersker over dine hænders værk, alt har du lagt under dets fødder, får og okser i mængde, selv de vilde dyr, himlens fugle og havets fisk, dem som færdes ad havenes stier (Salmernes Bog 8,4-9).

Og det var en verden uden død. Både mennesker og dyr var vegetarianere. Der var ingen, som slog andre ihjel for at få mad. Vi siger tit, at det er en naturlig ting at dø. At det hører med til naturens orden. Men det er meget forkert – det hører netop ikke til naturens orden. Det fandtes ikke i den verden Gud skabte. Meningen var, at alle skulle leve evigt.